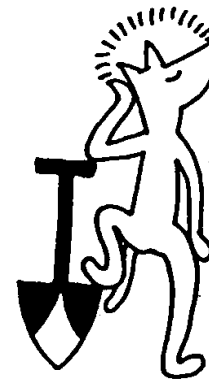

OBSAH

Vánoční poselství magistra řádu	1
Zprávy z provincie	7
Pozvání na misie	9
† P. Bernard Kadlec OP, † P. Vladimír Koudelka OP	10
Vzpomínka na otce Vladimíra	11
† S. M. Heřmana Kulísková OP	12
Prosby o modlitby	12
Laická sdružení sv. Dominika	13
Nové knihy	15
Nekrologium	16
P. Abbrescia OP: Dominikánští laici	17
Modlitba sv. Tomáše Akvinského	24

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 1. 2004

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ MAGISTRA ŘÁDU

Milí bratři a sestry,

jak se blíží Vánoce a Nový rok, cítí člověk touhu předat poselství Pokoje všem členům Rodiny a jakožto Rodina sv. Dominika také celé Církvi a světu. Spolu s mnoha dalšími důvody, pro něž musíme Bohu děkovat, oslavíme 22. prosince další výročí potvrzení Řádu Honoriem III. r. 1216.

Každý rok do Santa Sabiny dorazí mnoho – a to krásných – vánočních pozdravů. Rád bych využil tohoto místa, abych několik „vánočních pohlednic“ poslal i já vám. V každé z nich bych chtěl popsat výjevy plné života. Objevily se náhle jako nádherná poupatka roku 2003, který byl zároveň rokem tragickým a plným stínů smrti.

Mnozí z vás mohli na stránkách IDI číst záznamy z mých cest. Je však pravdou, že tyto zprávy mají svá omezení. Není tu dost prostoru, kde bychom se mohli sdílet víc do hloubky, kde bychom mohli déle meditovat nad výzvami, závěry a učením: „co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm...“ (1 Jan 1, 1-2)

Rád bych spolu s vámi přinesl tyto láskyplné dary k jesličkám, kde se narodilo Vtělené Slovo. Tyto „pohlednice“, tato prostá vyobrazení dominikánského života ve světě zcela jistě neobsáhnou veškerý náš život a poslání, ale určitě je naznačují. Každý dar, každé poselství vyjadřuje touhu, milost a naléhavou prosbu: „Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.“ (1 Petr 5, 7) Když píšete tyto řádky, vybavují se mi výjevy z uplynulého roku a já zároveň svěřuji život a poslání Řádu, který tyto nepatrné dary symbolizují, Božimu děťátku.

V únoru jsem v „Calerueze“ (na Filipínách) mohl říci, že se způsob, jakým Dominikánská rodina, zastoupená všemi větvemi Řádu, v této oblasti spolupracuje, osvědčil. Byly zde schváleny Směrnice Rady dominikánských představených oblasti Asie a Oceánie. Z naší tradice víme, že to, co je

„charismatické“, neodporuje tomu, co je „instituční nebo právní“, naopak – tyto přístupy se setkávají a vzájemně provázejí. Poslání potřebuje prostor pro dialog, komunikaci, analýzu a povzbuzení! Hledejte tedy takový prostor beze strachu a snažte se mu dát právní rámec, abychom zajistili a prohloubili spolupráci při uskutečňování našeho poslání. Kéž nový rok potvrdí správnost našeho rozhodnutí obnovit a posílit pouta Řádu v oblasti Asie a Oceánie.

V tomtéž měsíci jsem spolu s bratrem Quiricem Pedregosou odjel do Vietnamu. Kolik mám na něj vzpomínek! Možná jedním z darů, které můžeme Božimu dítěti nabídnout, je život a poslání dominikánských laiků v této zemi. Je jich přibližně 70 000. Jsou dědici dávných sdružení, jejichž existence byla stvrzena i prolitím krve. Kéž nám Vánoce pomohou objevit moc a sílu Dobré Zprávy i tam, kde je evangelizace velmi obtížná.

V březnu jsem se ve Varšavě setkal s velkou skupinou bratří (zúčastnilo se také několik sester). Mezi přítomnými byli: zástupce vikáře a členové rady generálního vikariátu baltských zemí, provinciál Polské provincie a členové provinční rady i provinční vikář Běloruska, provinciál Francie a vikář i člen rady Vikariátu Dacie (Skandinávie), generální vikář Ruska a Ukrajiny a rada tohoto vikariátu, asistent pro střední a východní Evropu a asistent pro západní Evropu. Náš úkol? Zabývat se životem a posláním Řádu v zemích, které tvořily součást bývalého Sovětského svazu, a také výzvami, jež tu vyvstaly. Chtěli jsme především společně zhodnotit budoucnost generálního vikariátu baltských zemí. Všichni jsme byli obohaceni růzností názorů, plodným a upřímným dialogem – potvrdily a posílily se tím i život a poslání tohoto vikariátu! Je to více než dva roky, co působím ve službách Řádu jako magistr, a nyní už mohu lépe pochopit, proč bratr Damián a bratr Timothy tolik zdůrazňovali nutnost nalézt a rozlišit procesy a prostory vhodné pro dialog a vzájemnou spolupráci mezi různými entitami Řádu. Člověk by si mohl někdy myslet, že by bylo jednodušší zadat pokyny, „v rámci ctnosti poslušnosti“ rozmnožit příkazy a nařízení ... Neušetrilo by nám to čas a námahu? Ne! Zdání klame. Musíme zajistit kontemplativní rytmus našich diskusí, a to i tehdy, když jsou tyto občas na nějakou dobu odloženy. V Řádu stále rezonují slova Humberta z Romaně, která jsou plamenně vepsána do stanov mnišek a bratří: „Dobro společně ochotně přijímané se rychle a snadno šíří.“ (LCO č. 6 a LCM č. 7) Kéž nás tyto svátky inspiřují k tomu, abychom našli nové formy spolupráce mezi bratry a mohli tak posílit působení Řádu ve východní Evropě.

Návštěva Jeruzaléma v doprovodu bratra Dominiqea Renouarda nám, kromě kontaktu se smutnými výsledky rostoucí spirály násilí ve Svaté zemi, také umožnila ponořit se na několik dní do všedního života komunity naší Biblické a archeologické školy. Přestože bratři žijí v samém centru nesnází způsobených touto situací, byl jsem překvapen jejich zápal pro práci, studium a výuku biblistiky ve stopách bratra Marie-Josefa Lagrange. Jak radostné bylo zjištění, že jsou stále ještě schopni vytvářet nové projekty, aniž by plakali po lepších časech, aniž by se nechali paralyzovat nejistotou a násilím, které je obklopují a jimž musí každý den čelit! Naše modlitba v betlémské bazilice, ve městě, které je vlastně obléhané, se stává stejně skutečnou a vroucí jako nový pohled na Vánoce. Přejí Komunitě sv. Štěpána prvomučedníka jen to nejlepší! Vaše přítomnost v zemi, jež spatřila Ježíšovo narození, v nás všech vzbuzuje lásku ke Slovu, které studujeme, kontemplanujeme, vyznáváme a kážeme.

5. dubna jsem spolu s bratry Dominiquem Renouardem, Philippem Le Blancem a Guy Mussym navštívil sídlo Spojených národů v Ženevě. Náherna impozantní Haly Francisca de Vitoria, symbolu hlásícího se ke známému řeholníkovi, pokládanému za „otce mezinárodního práva“, na nás udělala dojem. Ještě téhož dne jsme se na téměř hodinu setkali se Sergiem Vierou de Mello, tehdejším vysokým komisařem Spojených národů pro lidská práva. Sergio studoval filozofii ve Fribourgu. Podělil se s námi o několik vzpomínek na své dominikánské profesory. Ústředním tématem, o němž jsme hovořili a jemuž se nedalo vyhnout, byla situace v Iráku a nebezpečí, která se dala předvídat a jimž bylo možné předejít (nebezpečí, jež se později stala krutou realitou). Sdílel s námi naše obavy a svěřil se nám se svými projekty a očekáváními. Nemohli jsme tehdy tušit, že o něco později, 23. května, bude pan de Mello jmenován zvláštním vyslancem tajemníka Spojených národů pro Irák. 19. srpna byl při bombovém útoku na úředníky OSN v Bagdádu zabit. Ježíši, náš Pokoji, přijmi Sergia Vieru de Mello do života věčného.

Během návštěvy anglické provincie, při níž mě doprovázel bratr Dominique, jsem prožíval chvíle hlubokého bratrského sdílení. Bratři zde s radostí a oddaností pracují v různých oblastech apoštolátu. Kéž by se naše návštěva v leicesterském vězení 8. dubna stala srozumitelným symbolem Vánoc. Provázal nás zde bratr Tony Rattigan. To, co na mne zapůsobilo, nebyla ani tak tíživá a chmurná atmosféra, jakou si lze představit v jakémkoli vězení, ale

blížkost a vlídnost, již mnozí tamní trestanci vůči Tonymu, vězeňskému kaplanovi, projevovali... Tento úzký vztah je jasným znamením práce, kterou zde náš bratr, jdoucí ve slépejších soucitu Dominika z Caleruegy a Kateřiny ze Sieny, vykonává. Budu o těchto svátcích na bratra Tonyho a jeho svěřence vzpomínat. „Jděte, zvěstujte..., co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst“ (Mt 11, 4-5).

Vizitace australské provincie ve společnosti bratra Quirica Pedregosa zahrnovala návštěvu pěti různých zemí: Austrálie, Papuy Nové Guiney, Šalamounových ostrovů a Nového Zélandu. Nosím v srdci každé setkání a každý rozhovor, jež se během měsíce této kanonické vizitace (8. června - 6. července) uskutečnily. Na ostrově Loga (Šalamounovy ostrovy, diecéze Gizo) žijí v různých domech pomocný biskup – náš bratr Chris Cardone –, komunita Sester dominikánek východní Austrálie a Šalamounových ostrovů a naši bratři. Jednoho nedělního večera, 29. června, jsme zažili velmi intenzivní a hluboké setkání se sestrami této komunity a dalšími misionáři. Sestry při diskusi o velmi citlivých, složitých a zcela konkrétních tématech prokázaly svou upřímnost a otevřenost. Velmi na nás zapůsobila víra těchto sester, se kterou – nikoli se zatajováním svého utrpení způsobeného jistými okolnostmi, nýbrž s řeholní vyzrálostí – našly odvahu se ptát! Kolik moudrosti může být nabídnuto v otázkách! Někdy nesrovnatelně více než v mnoha odpovědích! Ještě jednou vám, mé sestry, děkuji! Kéž nám Vánoce pomohou hledět dopředu, neboť On se v Oceánii právě chystá učinit něco docela nového – a už to raší (srov. Iz 43, 19).

Působení Řádu v Koreji má srdečnost a sílu mládí. Sestry misionářky sv. Dominika sem dorazily r. 1984 následovány ostatními větvemi Řádu. A zvláštní vánoční přání? 12. července jsme v klášteře Matky Boží sdíleli celý den s korejskou Dominikánskou rodinou. Ranní slavení eucharistie a odpolední slavnostní setkání se konalo v prosté, rozzářené klášterní kapli. „Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratři bydlí svorně!“ (Žl 133, 1). Nechť tyto svátky znějí krásnými pochodovými rytmy, které během liturgie a tohoto bratrského setkání vyluzovaly mnišky ze svých korejských bubínků. Klaňme se Králi, který přichází, Pánu, jenž se přibližuje!

Během prvních zářijových dní jsem spolu s bratrem Pedrem Luisem Gonzálem navštívil portugalskou provincii. Seznámili jsme se zde se všemi komunitami bratří a třemi kláštery mnišek. Návštěva fatimské svatyně 4. září byla nezapomenutelná. 6. září se v Lisabonu konalo setkání Dominikánské rodiny. Zúčastnila se ho velká skupina dominikánských bratří a sester. Během nádherné a velmi dobře připravené eucharistické liturgie složily dvě členky kongregace Sester dominikánek sv. Kateřiny ze Sieny do rukou generální představené sliby poslušnosti. Necht' je mezi námi o Vánocích takové smýšlení jako v Kristu Ježíši. Ačkoli měl božskou přirozenost, sám sebe se zřekl a stal se jako jeden z lidí, byl poslušný až k smrti (srov. Flp 2, 5-8).

Od 10. do 19. září se v Calerueze konala duchovní cvičení kontemplativních mnišek Španělska. Zde mě doprovázeli bratři Pedro Luis a Manuel Merten. V IDI (č. 415 – říjen 2003) jste se o těchto dnech mohli dočíst. Chtěl bych se s vámi toliko podělit o svoji osobní zkušenost. Vše je uchováno v srdci! Nyní dovolu, abych vám něco řekl: s odkazem na starou královskou listinu danou převorkám kláštera jsem zúčastněné mnišky oslovoval „*Señoras de Caleruega*“ a rozšířil tak dávné privilegium na všechny – a skutečně z nich po deset dní byly „*Señoras y Dueñas de Caleruega*“! Rád bych s upřímnou vděčností poslal „vánoční pohlednici“ každé z přítomných mnišek, jejich komunitám a klášteru sv. Dominika. Vánoční pohlednici bych chtěl zaslat zejména sestře Marii Luz Franco Payo, sestře Marii Immaculátě Franco a sestře Guadalupě Jiménez, představeným tří federací mnišek ve Španělsku. Za jejich přítomnosti jsem se na exerciciích utvrdil v přesvědčení, že podobné iniciativy nesou bohaté plody bratrského přátelství. Na závěr posílám pozdravy všem kontemplativním komunitám Řádu. Kéž tajemství Ježíšova narození inspiruje všechny kláštery mnišek sv. Dominika k nalezení vlastních kořenů ve skryté prostotě Betléma!

V říjnu jsem během kanonické vizitace v Chile mohl pozorovat, jak určité projekty, pojaté jako priority, mohou provincii (v tomto případě generálnímu vikariátu) vdechnout život. Žije zde třináct bratří z různých komunit, kteří najezdí 400 kilometrů týdně (mezi Chillánem a Santiagem), aby se jako přednášející střídavě podíleli na kurzu „Diplomado de Teología“. Kurzy probíhají v obou městech zároveň. Kéž nás Boží dítě stále povzbuzuje k tomu, abychom radostně kráčeli s myslí upřenou k tajemství Spásy!

Zatímco vám píši tato vánoční „poselství“, dostávám zprávy od bratří, kteří v Addis Abebě, hlavním městě Etiopie, zakládají novou komunitu. Přijali pozvání tamní biskupské konference, jež požádala Řád, aby zde založil katolickou univerzitu. Tuto komunitu, která byla z počátku pod přímou jurisdikcí magistra Řádu, tvoří pět bratří z filipínské provincie. Kéž nám Bůh v této nové době pomáhá budovat Církev a Řád jako rodinu. Takový její obraz totiž ve skutečnosti zdůrazňuje péči o druhé, solidaritu, vřelost lidských vztahů, přijetí, dialog a víru (srov. *Ecclesia in Africa* č. 63).

Moji milí bratři a sestry, až se k vám dostanou tyto pozdravy, které vám posílám z Říma a „z tolika různých krajin“..., budu už spolu s bratry Joao Xerrim a Quiricem Pedregosou v Peru. Budeme na vás pamatovat v přítomnosti našich blahoslavených a svatých: Martina de Porres, Jana Maciase, Růženy z Limy, Anny od andělů...

Až se k vám dostanou tyto „vánoční pohlednice“, vzdejte spolu se mnou díky Bohu za tato znamení života, která září jako betlémská hvězda vprostřed hlubokých temnot.

Veselé Vánoce! Kéž nám rok 2004 přinese mnoho pravdivého – dobrého a krásného, přicházejícího od Boha! Necht' se my všichni, synové a dcery sv. Dominika, staneme tvůrci pokoje, abychom mohli být nazýváni Božími dětmi, aby se nám dostalo požehnání.

Bratr Carlos A. Azpiroz Costa OP
magistr Řádu

1. neděle adventní, 30. listopadu 2003

IDI 03/194
přeložila Dita Zdislava Haráková OP

KALENÁŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

29. 5. 2004	pouť do Jablonného v Podještědí
28. 10. 2004	zasedání Rady vyšších představených OP v Praze
6. 11. 2004	setkání české dominikánské rodiny v H. Králové
28. 5. 2005	pouť do Jablonného v Podještědí
5. 11. 2005	setkání české dominikánské rodiny v H. Králové

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2004

Roční předplatné (11 čísel včetně poštovného) na rok 2004 činí 215 Kč. Můžete ho uhradit složenkou nebo bankovním převodem na účet č. 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332. Moc prosíme všechny, u kterých dochází k nějaké změně (zrušení odběru, změna adresy, změna počtu odebíraných výtisků apod.), aby nám o tom zaslali zprávu; je pro nás velmi obtížné zjišťovat tyto informace pouze ze soupisu poštovních převodů či z bankovního výpisu. Děkujeme. Redakce

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání prov. rady*), Čt 9 - 11

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Lednové setkání odpadá, další se bude konat 16. 2. 2004 od 17 hodin v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňe.

PRAŽSKÝ KONVENT

Pravidelné týdenní akce

- *úterý*
17:00-17:50 adorace v kapli sv. Zdislava
19:15 příprava dospělých na křest (fr. Jordán)
- *středa*
19:30 společenství modlitby – sakristie
20:00 příprava katechumenů (fr. Jan)
- *čtvrtek*
19:15 Schola Dominicana – zkušebna
nová příprava katechumenů v 19:30 po nešporách (malá hovorňa)
- *neděle*
16:00 Presidium Mariiny Legie (v. hovorňa)

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

2. **pražské** – 8. 1. v 19:30 v hovorňe kláštera
3. **pražské** – 26. 1. po nešporách (cca 19:45)
4. **pražské** – 3. 1. v 8:30
5. **pražské** – 15. 1. a 29. 1. Setkání začíná modlitbou růžence v 18:00 v kostele.

Slavnostní liturgie

6. 1. v 18:30 – **SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ**: Petr Chaloupský – tříhlasé úpravy vánočních skladeb. Zpívá: *Schola Dominicana*, diriguje + varhany: Petr Chaloupský
11. 1. v 18:30 – **svátek Křtu Páně**: Adam Michna z Otradovic – Vánoční muzika; Petr Chaloupský – Verbum caro factum est; varhanní improvizace. Zpívá: *Schola Dominicana*, diriguje + varhany: Petr Chaloupský

Koncert

8. 1. ve 20:00 – Varhanní koncert: varhany: Petr Chaloupský. Vstupné dobrovolné

Přednášky

- cyklus **SV. TOMÁŠ – TEOLOG VE SVÉ DOBĚ A PRO KAŽDOU DOBU**
přednáší P. Tomáš Pospíšil OP
13. 1. 2004 v 19:45 v čítárně kláštera

Misijní aktivity

Večerní evangelizační škola („VES“) – kurs přípravy laiků pro svědectví slovem neboli škola evangelizace. Setkání jsou každé úterý v 18:00; přihlášky a informace: jan@op.cz.

PLZEŇSKÝ KONVENT

Přednášky

- **Filosofie** – téma *Podstatné problémy filozofie* přednáší každou 3. středu v měsíci od 19:15 do 20:30 Jiří Fuchs.
- **Katechismus**. Přednáší fr. Cyprián každé 1. a 2. úterý v měsíci od 19:15 do 20:00.
- **Dogmatika**. Přednáší fr. Cyprián každé 3. a 4. úterý v měsíci od 19:15 do 20:00. Přednášky se konají ve spol. sále kláštera.

OLOMOUCKÝ KONVENT

Přednášky

- I. **Úvod do studia sv. Tomáše Akvinského** přednáší P. Štěpán M. Filip OP
8. 1., 5. 2., 4. 3., 1. 4., 6. 5. a 3. 6.
- II. **Církev a stát** přednáší P. Damián Němec OP
15. 1., 12. 2., 11. 3., 15. 4. a 13. 5.
- III. **Katecheze o modlitbě a svátostech** přednáší P. Antonín Krasucki OP
22. 1., 19. 2., 18. 3., 22. 4. a 17. 6.
- IV. **Úvod do Písma svatého** přednáší P. Pavel M. Mayer OP
29. 1., 26. 2., 25. 3., 29. 4., 27. 5. a 24. 6.
- V. **Podstatné problémy filozofie** přednáší Jiří Albert Fuchs, terciář OP
14. 1., 11. 2., 10. 3., 14. 4., 12. 5. a 9. 6.
Přednášky se konají v přednáškovém sále kláštera (Slovenská 14) vždy od 19:30 hod.

JUBILEA BRATRŮ A SESTER

7. 1.	Fr. Štěpán Filip	41. narozeniny
8. 1.	Fr. Matouš Videman	83. narozeniny
24. 1.	Fr. Dominik Marek	87. narozeniny
13. 1.	S. M. Terezie Brichtová	79. narozeniny
25. 1.	Fr. Jordán Vinklárek	79. narozeniny
30. 1.	Fr. Martin Fišer	73. narozeniny

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Těšíme se na Vaše ohlasy a nové informace k zveřejnění. Sháníme „krajské dopisovatele“ za jednotlivé komunity, skupiny apod., kteří se budou starat o aktualizaci údajů (např. o bohoslužbách, kontaktech, pravidelných akcích) a budou nás informovat o životě a dění v daném místě.

Jáchym, jachym@op.cz

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz

fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno a každý druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci od čtyř hodin odpoledne před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2; každou druhou středu v měsíci v 18 hodin a každou 4. středu v měsíci v 7 hodin v Brně, park před porodnicí, Obilní trh; každou 2. sobotu v měsíci v 16 hodin v Kladně v posluchárně nemocnice. Pán Bůh zaplať všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

BLAHOPŘEJEME!

POZVÁNÍ NA LETNÍ MISIE

Milí bratři a sestry z dominikánské rodiny, pěkně Vás zdravím s novým rokem (2².3.167) a moc Vám přeji, aby byl pro Vás požehnaný a prožitý co nejvíce tak, jak chce Pán. U vědomí toho, jaké množství našich krajanů nezná Pána a je v zajetí všelijakých předsudků proti Bohu a Církvi a jak jsou tím ochuzeni o ten největší poklad a též ohroženi pro věčnost, a v duchu našeho dominikánského poslání Vás upřímně zvu k účasti na letních misiích.

Letos v létě bude Kazatelské středisko organizovat dvojce misie:

23. 7. - 1. 8. ve Stodě u Plzně

20. 8. - 29. 8. v Úboči a Kolovči u Domažlic

V obou případech se snažíme vyhovět přání otce biskupa Františka Radkovského vrátit se na místa, kde jsme již jednou byli a navázat na misií předchozí. Hlavním zázemím pro misijní tým bude na obou místech fara, v Kolovči by navíc část misionářů mohla bydlet ve věřících rodinách jako posledně. Misie by měly mít podobný osvědčený průběh jako loni v Toužimi (krátká rekolekce a snaha různým způsobem učinit krok k místním obyvatelům a nabídnout jim zprostředkování pravé víry). K našim misiím patří též předchozí informační příprava v místech konání a spolupráce s místními faráři a věřícími. Další podrobnosti včas sdělíme.

Bratři a sestry, kdo byste uvnitř a v modlitbě pocítili, že jsou tyto misie pro Vás pozváním i od Pána, nebojte se a přihlašte se mi, prosím, e-mailem, telefonem, písemně či osobně, kterých misií byste se chtěli zúčastnit. Vítejte jakýkoliv druh účasti na misiích.

Rád bych také již v tuto chvíli poprosil naše sestry mnišky ve Znojmě a v Lysolajích, aby připravované misie zahrnuly do svých modliteb.

Ještě jednou šťastný nový rok a misiím zdar přeje

za Kazatelské středisko fr. Pavel Mayer OP

† P. Bernard Jaromír Kadlec OP

Dne 28. listopadu 2003 po krátké nemoci zemřel v hl. městě Grenady St. George's P. Bernard Jaromír Kadlec OP. Pohřeb se konal 8. prosince 2003 v katedrále Neposkvrněného početí P. Marie a jeho ostatky jsou uloženy v dominikánské části hřbitova. P. Bernard se narodil 21. dubna 1915 v Praze. Po ukončení gymnázia vystudoval právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Oboru se nevěnoval, pracoval v Národní knihovně, kde vystudoval knihovnictví. Začal také studovat historii umění, estetiku a filosofii, které nedokončil kvůli uzavření vysokých škol během nacistické okupace. Práci v knihovně opustil v roce 1941 a nastoupil do noviciátu, v roce 1942 zahájil studium teologie v Olomouci. Krátce po vysvěcení na kněze 29. června 1942 odešel do Oxfordu, kde v roce 1949 dokončil svá teologická studia. Vzhledem ke změně poměrů a doporučení představených se domů nevrátil. Chtěl pokračovat ve studiích, ale protože potřeba práce ve farnostech byla velká, odešel do farnosti v Hinckley. V roce 1951 byl anglickou provincií vyslán do misií na Grenadu a Barbados, kde strávil 32 let. Kromě obvyklé pastorační práce editoval místní týdeník, vyučoval němčinu, organizoval teologické kurzy pro laiky a stále jáhny. V roce 1982 byl asigován do Kingstonu na Jamaiku. Poslední léta svého života strávil opět na Grenadě.

† P. Vladimír Josef Koudelka OP

Dne 5. prosince 2003 zemřel na infarkt v oblastní nemocnici v Sursee P. Vladimír Josef Koudelka OP. Pohřeb se konal 10. prosince 2003 ve farním kostele v Rickenbachu.

P. Vladimír se narodil 12. ledna 1919 v Bohuslavicích u Nové Říše. Základní školu navštěvoval v Nové Říši, po skončení páté třídy přestoupil na arcibiskupské gymnázium v Praze, kde bydlel v juvenátě u sv. Jiljí. Maturoval v roce 1938 a na podzim téhož roku vstoupil do noviciátu v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen 2. července 1944. V roce 1946 dosáhl lektorátu z teologie na řádovém učilišti a odjel na univerzitu do Fribourgu, aby pokračoval ve studiu církevních dějin. Doktorát obhájil v roce 1949. Od roku 1950 do roku 1952 vyučoval dějiny filosofie a dějiny dogmatu ve Walberbergu. Poté pracoval až do roku 1976 v Historickém ústavu řádu u sv. Sabiny v Římě, kde se věnoval bádání v řádových dějinách, zvláště se zabýval životem sv. Dominika. Od roku 1976 do roku 1986 byl spirituálem u dominikánek z Betanie ve St. Niklausen, poté až do roku 1990 byl převorem v dominikánském klášteře v Lucernu. Od roku 1990 až do své smrti duchovně pečoval o sestry dominikánky z Arengergu v Rickenbachu. Ať odpočívá v pokoji.

Vzpomínka na otce Vladimíra

Smrt otce Vladimíra Koudelky pro mě znamená odloučení, i když dočasné, od mého duchovního vůdce, bratra a přítele.

Seznámili jsme se na jaře roku 1991. Cestovala jsem – na doporučení tehdejších představených získávat coby mladá komunita zkušenosti – se dvěma svými sestrami do italského kláštera dominikánských mnišek. A stavovaly jsme se v Rickenbachu u otce Vladimíra. Měla jsem obrovskou radost z tohoto setkání, neboť na základě četby jeho knihy o svatém Otci Dominikovi jsem vstoupila do našeho řádu. Rozvážný starší otec shlížel laskavě a dobrotivě na nezbednou postulanku, která – jak se zdálo – má ráda Boha, svatého Dominika a čokoládu. Požádala jsem ho, zda bych mu mohla psát. Souhlasil a tak se během 12 let rozvinula bohatá korespondence, v níž rostlo naše přátelství. Za tu dobu jsme se i čtyři až pětkrát setkali buď v Čechách nebo ve Švýcarsku. Otec i kázal na mých časných slibech.

Věděla jsem, že je to člověk velice vzdělaný. Historik, který zasvětil celý svůj život odkrývání pravé tváře svatého Dominika, což se mu opravdu podařilo. Ale mohla jsem především z jeho dopisů pozorovat, že je to člověk, který žije naplno své pravé lidství. Člověk, který měl hluboký a živý vztah k Bohu, Lásce a Milosrdenství. Otec Vladimír věděl, že Bůh zná jeho slabosti a nezdary a že ho miluje právě takového. A tomu učil i mě. Ukazoval mi milující Boží tvář, seznamoval mě s ideály svatého Otce Dominika i s jeho osobností, vysvětloval dominikánskou spiritualitu a odhaloval mi především krásu mého mnišského povolání. To vše dělal s podivuhodnou jemností a něžností, protože mě měl rád jakou svou malou sestru.

Vím, že otec Vladimír žije u Boha a v tom je velká útěcha. Děkuji Bohu za tak vzácné přátelství, které nekončí. Ale bude mi scházet. Jeho rady, laskavá slova, bratrské oslovení „moje milá sestřičko“.

s. M. Růžena OP
Praha – Lysolaje

† sestra Marie Heřmana Anežka Kulísková

Dne 11. listopadu 2003 zemřela sestra Marie Heřmana Anežka Kulísková. Narodila se 2. prosince 1912 v Loučanech. Absolvovala Rodinnou školu, kterou vedly sestry dominikánky ve Vyškově a pak studovala v Olomouci-Řepčíně na Ústavě domácích nauk. Řeholní roucho v Kongregaci sester dominikánek obdržela 27. srpna 1931 a věčné sliby složila 28. srpna 1935.

Po noviciátě učila v Košicích, v Klimkovicích, v Hošťálkově, v Pržně, v Kokorách a ve Vyškově. V roce 1950 byla se sestrami vyvezena do Bohosudova a pak do Benešova nad Ploučnicí. Pak sloužila v ÚSP ve Svojkově, Snědovicích a na Měděnci. V roce 1978 byla jako důchodkyně poslána do Kadaně. Tam 12 let konala službu vrátné. Ve volných chvílích opisovala a rozmnožovala různá náboženská pojednání pro povzbuzení, které pak dávala návštěvám a sestram pro příbuzné.

Poslední roky žila ve Střelcích, kde se u ní v září 2003 objevily velké zdravotní potíže. V neděli 9. listopadu byla naposledy v kapli na mši svaté a přijala svátost smíření. Druhý den se u ní projevila velká slabost a byla patrné, že odchází „domů“. V to pondělí vyslovila poslední slova: „S Pánem Bohem. Na shledanou v nebi. Já už musím.“ Pak již nemluvila. V pátek 14. listopadu odešla do věčného domova.

Odpočiňte v pokoji!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za kazatelské středisko
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSsD
- ❖ za syna Jaroslava
- ❖ za těžce nemocného bratra Bohuslava
- ❖ za † otce Vladimíra a Bernarda a † S. M. Heřmanu
- ❖ za † Miloslava Vlčka, terciáře z Jihlavy
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Evropské setkání dominikánských laiků 2004

31. května až 6. června 2004 se v dominikánském klášteře v německém Walberbergu (u Kolína nad Rýnem) uskutečnil další setkání dominikánských laiků z Evropy. Walberberg byl vybrán jakožto místo příštího setkání na minulém shromáždění před třemi lety ve Fognanu.

Setkání bude důležité tím, že zde opět proběhne volba evropského výboru dominikánských laiků. Ale i mimo to je setkání jistě zajímavou příležitostí jak se dozvědět více o životě našich bratří a sester v jiných evropských zemích. (Zájemci se mohou osobně přesvědčit na <http://laici.op.org/europa> či <http://laity.op.org/europa>.) Z každé provincie jsou očekáváni tři účastníci: dva laici a jeden řádový asistent.

Předpokládáme, že v jednom z OPuscul vydaných po konání walberberského setkání přineseme podrobné informace o průběhu této výjimečné události.

Ivan František Bok

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Dne 8. 12. 2003 (slavnost P. M. Růžencové) po nešporách u oltáře P. M. Růžencové v kostele sv. Jiljí byla přijata do noviciátu Anežka *Dominika* Churáňová.

Dne 20. 12. 2003 proběhla adventní rekolekce v kapli sv. Zdislavy v kostele sv. Jiljí od 9.00 do 11.00 (ranní chvály, zpívaná mše sv. rorátní – promluva P. Josef Slámečka, půlhodinový výstav Nejsvětější svátosti).

Zveme Vás též na setkání, která se konají v klášteře u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18.00 modlitbou růžence, 18.30 mší svatou, 19.15 nešporami, ~19.30 setkání v hovorně nebo zimmím chóru, kde proběhne přednáška na dané téma. (Nejbližší termín setkání je pondělí 26. 1. 2004, podrobnosti na adrese www.laici3ps.op.cz.)

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

6. prosince 2003 byla všemi přítomnými zvolena sestra Miloslava Anna od Andělů Zásmětová za novou představenou našeho sdružení. Svého úřadu se ujímá 1. ledna 2004. Přejeme jí a vyprošujeme hodně síly, trpělivosti, darů Ducha svatého a ochranu její patronky a sv. Dominika. Současně poděkovali přítomní odstupující představené, Marii Anežce Kloudové, za dlouholetou službu.

Lednové setkání se uskuteční 3. ledna 2004 s obvyklým programem (8:30 Chvály v kapli sv. Zdislavy, 9:00 mše svatá. Pokračování je ve velké hovorně).

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Dagmar Ester Kopecká)

Pravidelná setkání: 15. 1. 2004 (Leona Silvie), 29. 1. 2004 (Martin Me2d), 12. 2., 26.

2., 11. 3., 25. 3. volby rady a představeného sdružení

Setkání se konají v klášteře sv. Jiljí; program: 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše svatá, 19:15 nešpory, 19:30 setkání v kapli sv. Zdislavy nebo v hovorně

MS TRÁVNÍK (představený Josef Lorenzo Šebestík)

Dne 18. 12. 2003 jmenoval o. provinciál Alvarez Kodeda OP řád. asistentem našeho sdružení otce Romualda Roba OP. Vyprošujeme mu k této službě Boží požehnání.

MS JIHLAVA (komisař Jitka Terezie Andresová)

*V náručí Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdem zas...
Kdo by se děsil, kdy by se trás*

Na pokyn Nejvyššího byl povolán z tohoto pozemského života
do věčného Domova pokoje a štěstí pan

Miloslav Vlček

Smířen s Bohem přešel k Němu z tohoto života
v neděli dne 14. prosince 2003 ve věku 78 let.

Rozloučení se konalo v pátek dne 19. prosince 2003
při mši svaté v chrámu sv. Jakuba v Jihlavě.
Poté byl uložen do rodinného hrobu
na Ústředním hřbitově v Jihlavě.

Štěpánka
manželka

Zdislava Šteflová
dcera s rodinou

Jihlava, Jiráskova č. 25

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1
Otevřeno: po-pá 10-18 hod.
Tel. 606 657 544
E-mail: knihy-oliva@quick.cz
Internetové knihkupectví:
<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Tomáš Halík: Oslovit Zachea

Obraz Zachea, jeriškého celníka skrývajícího se ve větvích fikovníku, aby mohl nepozorován sledovat Kristovo počínání a teprve se rozhodnout o jeho následování, je pro Tomáše Halíka totožný s představou většiny současných lidí, kteří teprve hledají svou cestu ke křesťanství, váhají a dychtí zároveň. Smysl své pastorační činnosti spatřuje právě v jejich oslovení.

NLN, váz., 495 s., 295 Kč

Endre von Ivánka: Plato christianus

Dílo načrtává celkový obraz vztahu mezi plátónskou filosofií a křesťanským myšlením od prvních křesťanských myslitelů až po pozdní středověk; zároveň představuje „summu“ autorovy celoživotní badatelské práce.

Oikoymenh, váz., 543 s., 528 Kč

Darlene Deiblerová-Roseová: Ve stínu vycházejícího slunce

Podivuhodný příběh americké misionářky v japonském zajetí za II. světové války.
Stefanos, váz., 286 s., 238 Kč

David Lonsdale: Oči k vidění, uši k slyšení

Úvod do ignaciánské spirituality.
KN, brož., 226 s., 219 Kč

Jiří a Zdenka Tichotovi na Točné. Rozhovory s Milošem Rejchrtem.

Kalich, brož., 190 s., 234 Kč

Božena Kopiczková: Eliška Přemyslovna – Královna česká /1292 - 1330/

Monografie o české královně Elišce.
Vyšehrad, váz., 182 s., 198 Kč

Pavel Florenskij: Sloup a opora pravdy

Nadčasové originální vize ruského kněze, jenž záhadně zahynul v sovětském vězení, představují bezesporu stále závažnou inspiraci.
Refugium, váz., 709 s., 790 Kč

William J. Short OFM: Chudoba a radost Františkánská tradice.

KN, brož., 151 s., 149 Kč

Rudolf Zuber: Osudy moravské církve 18.

století II. Komplexním obrazem života moravské církve doby katolického osvícenství i dalšími studii stává se dílo Rudolfa Zuberu cennou a trvalou součástí českých církevních dějin a české historiografie vůbec.
MCM, váz., 605 s., 460 Kč

Příběhy apoštolů – Novozákonní apokryfy II.

/uspořádal J. A. Dus/ Spisy jsou opatřeny úvodní, kritickými poznámkami včetně vybraných rukopisných variant a rejstříky.
Vyšehrad, váz., 564 s., 448 Kč

Bonaventura: Jak přivést umění zpět k teologii. Váš učitel je jeden, Kristus

Hlavní představitel starší františkánské školy a jeden z nejvýznamnějších filosofů a theologů 13. st. Překlad, úvodní studie a poznámky Tomáš Nejezchleba. Oikoymenh, brož., 167 s., 168 Kč

NEKROLOGIUM

2. ledna 1959

zemřel v Litoměřicích **P. PhDr. Bernardin Skácel**. Narodil se 3. dubna 1884 v Javoříčku na Moravě, řeholní sliby složil 5. září 1902 v Olomouci, kněžské svěcení přijal 25. srpna 1907 v Lovani v Belgii. Studoval v Lovani a ve Frýburku. Krátkou dobu pak přednášel filosofii v Olomouci, později působil v Praze, Olomouci, Košicích a Plzni. 1. srpna 1940 byl ustanoven spirituálem v semináři v Českých Budějovicích. Je zakladatelem sekulárního institutu Dílo blažené Zdislavy. Po roce 1950 žil v Litoměřicích a věnoval se tajně vedení sester bl. Zdislavy až do své smrti. Pohřben je v řádové hrobce v Litoměřicích. Ať odpočívá v pokoji.

6. ledna 1949

zemřel v Uherském Brodě **P. Hilár Haitl**. Narodil se v Partutovicích 12. listopadu 1871. Profes složil 15. září 1893 v Olomouci. Na kněze byl ordinován 18. července 1897 ve Štýrském Hradci. Působil jako magistr kleriků a noviců, byl převorem v Litoměřicích, Olomouci, Znojmě a Košicích. Vynikal velikou trpělivostí, zvláště v posledních letech svého života, kdy byl stížen těžkou nemocí. Pohřben byl v Uherském Brodě. Ať odpočívá v pokoji.

11. ledna 1984

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Stanislav Roušal**. Narodil se 17. listopadu 1911 v Nové Vsi u Tábora, profes složil 14. května 1931 v Praze. Pracoval jako truhlář a kuchař v Olomouci, Plzni a jako sakristán ve Znojmě. Po likvidaci klášterů v roce 1950 byl internován v Králíkách a pak v Hejnicích. Po propuštění pracoval ve Škodových závodech v Plzni. Od září 1966 žil v Charitním domově na Moravci. Je pohřben na místním hřbitově na Moravci. Ať odpočívá v pokoji.

13. ledna 1944

zemřel v Praze **P. Václav Bubeník**. Narodil se 18. března 1863 v Cakově na Moravě, profes složil 12. září 1882 v Olomouci, na kněze byl ordinován 20. března 1886 ve Vídni. Byl dlouholetým převorem v Praze. Po obnovení České provincie 14. září 1905 byl magistrem řádu Hyacintem Cormierem jmenován provinciálem obnovené provincie. V tomto úřadu byl, později jako zvolený, několik kadencí. Je pohřben v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

DOMINIKÁNŠTÍ LAICI

Dominik Maria Abbrescia OP

(pokračování z říjnového čísla)

KOMUNITA KRÁLOVSKÁ

V den biřmování, v den našich osobních letnic, jsme byli povoláni, abychom učinili ze sebe i z jiných skutečné *království našeho Boha*, jako se jím stala církev v den svých letnic ve Večeřadle.

V den profese, který je také novým vanutím Ducha v našem životě, jsme se také zavázali, že budeme budovat Boží království v sobě a v jiných.

Bratrstvo je proto komunitou dominikánských laiků, kteří se snaží budovat *království našeho Boha* v sobě a v jiných. Budovat království Boží není dílo na jeden den nebo na krátké období, ale je to závazek na celý život, den po dni: nebuduje se na novém, ale na starém pozemku, na starém člověku, kterým jsme my, a to vyžaduje stále odkládání starého a budování nového: budujeme tím, že měníme, obnovujeme, děláme novou každou věc v Duchu. Život je *obrácením*.

Bratrstvo je proto komunitou dominikánských laiků, kteří se stále obrací *k radostné zvěsti* Kristově i těmi prostředky, které nabízí zkušenost svatého Dominika a které udávají vlastní stanovy.

OBRÁCENÍ

Obrátit se znamená změnit, proměnit, přepodobnit, abychom se stávali stále podobnějšími našemu Vzoru, Kristu.

Duch nám dává porozumět v nitru a také vnějšími událostmi a zkušenostmi, jak se obrátit a kdy se obrátit. Naslouchání Duchu svatému a učenlivost k němu je první podmínkou obrácení.

Celý život je obrácením, jistě, ale je zde nebezpečí, které klade úklady: obrácení je jednou z těch pohnutek, které se opakují a stále znovu probíhají, a tím se vystavují nebezpečí zevšednění, jako nejnádhernější květy: mohou ztratit barvu a vůni; nebo jako hudba, které často nasloucháme nebo ji často zpíváme a nakonec pro nás ztratí svou tajemnou přitažlivost.

Pravé obrácení není jednotvárné. Jednotvárnost zabíjí lásku, jednotvárnost a láska nežijí pohromadě, jsou neslučitelné: jednotvárnost má jen jeden smysl, láska nikdy nemá jeden smysl; jednotvárnost vyvstává z obyčejnosti a ze zevšeobecnování, láska uniká navyklosti a je stále tvůrčí.

Láska je vždy něčím novým. Přináší a poskytuje vždy nové dary. I obrácení je vždy něčím novým, také přináší a poskytuje vždy nové dary: zdálo by se, že se láska a obrácení shodují, ale shoda je jen zdánlivá. *Novota* vždy spojuje lásku a obrácení, avšak láska a obrácení jsou skutečnostmi rozličnými: láska je duší obrácení a obrácení je dcerou lásky, je vyjádřením lásky: láska je kořenem, obrácení je jeho rostlinou s jejími větvemi, s jejími květy, s jejími plody.

Avšak láska je tajemstvím, jako je tajemstvím také poznání, protože v lásce a v poznání jsme objektem a subjektem, obžalovanými i soudci, a nikdo nemůže být ve vlastní záležitosti soudcem a obžalovaným zároveň. Avšak Kristus nám přišel vstříc:

Já jsem pravda... Zůstaňte ve mně a já ve vás...

Kdo zůstává ve mně a já v něm, přináší mnoho ovoce (Jan 14, 6; 15, 2.5).

Jaké ovoce? Obrácení. To je plod v každém období, a není jen jedno období v životě: mládí je obdobím, zralost je dalším obdobím, a také i stáří je obdobím. Při každém období jsme jiní, a každé období může přinést různé plody v Kristu. Ostatně i Pán mění gesta při každém období: každá životní zkušenost skrývá nebo zjevuje odlišné gesto Pána, které navrhuje skrze jeho Ducha odlišné obrácení. Obrátit se tedy znamená kráčet s ním, jít jeho cestou, a podle jeho plánů, které nám jeho Duch pozvolna ukazuje. Kdo s ním takto kráčí, *přináší mnoho ovoce*.

OBRÁCENÍ A PROROCTVÍ

Kristus vždy kázal obrácení, apoštolé kázali obrácení, a také svatý Dominik kázal obrácení: *obráťte se a věřte evangelium!* To znamená, že obrácení je úzce spojeno s proroctvím, totiž se službou a se svědectvím. Proroctví je jeho vyjádřením a uskutečněním. Z tohoto hlediska bylo obrácení uloženo i prvním věřícím ve večeřadle, kteří jsou vzorem každého bratrstva.

Bratrstvo je církev; církev je komunitou hříšníků, kteří se obracejí: dominikánští laici nebudou moci obrátit jiné, jestliže dříve nevědí ze zkušenosti, co to znamená obrácení, jestliže dříve neobráti sebe, aby byli věrohodní, když hlásají obrácení jiným.

OBRÁCENÍ A KOMUNITA

Obrácení by bylo jednodušší, kdyby šlo jen o nás samé. Vztah mezi Kristem a námi komplikuje skutečnost, že vedle každého z nás jsou také jiní, bratři a sestry. My jsme je nehledali, to je jisté, avšak Duch Kristovým jménem spojil jedny s druhými. Nuže, někdo našemu obrácení napomáhá a někdo ne. Avšak také tehdy

on, Láska, je kořenem, který *přináší mnoho ovoce*: musíme se ho stát hodnými, musíme pomáhat jedni druhým, abychom se stali hodnými plodů Krista a jeho Ducha.

Obrácení je proto osobní zkušeností, ale také je to ano Kristovu Duchu od všech členů komunity: jde také o skutečnost komunitní. Ne v tom smyslu, že se komunita obrátí, (komunita se neobrací), ale její členové. Oni se všichni obrátí společně a tak vytvářejí církev, vytvářejí královskou komunitu, *království našeho Boha*.

Obrátit se tedy znamená nechat se obnovit Kristem skrze jeho Ducha, který *obnovuje tvář země*. Jistě se nás může zmocnit i únava tělesná nebo morální nebo duchovní. Únava také patří k životu a nemusíme se jí divit, ale i potom je tu jen jeden lék, řídit se Kristovou radou:

Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím (Mt 11, 28).

Cílem a ověřením platnosti obrácení jsou Kristus, svatý Dominik, komunita. Kristus, jestliže je obrácení v souladu s poselstvím evangelia a jestliže jednáme jeho lidé evangelní.

Svatý Dominik, jestliže je obrácení praktickým proměněním jeho evangelní zkušenosti a jeho ducha, které nám předává do našeho života řehole.

Komunita, jestliže se obrácení odráží na bratřech a sestřích bratrstva, v kterém se buduje *království našeho Boha*.

KOMUNITA KNĚŽSKÁ A LITURGICKÁ

Jako komunita církevní a dominikánská jsme povoláni konat hlavní úkol bohospocty Božího lidu, Večeři Páně, která má odrážet a zmocňovat naši identitu dominikánských laiků.

Eucharistie je chvílí, v které se laické dominikánské společenství stává opravdu komunitou, *jedno tělo a jeden duch*, a je také chvílí, v které ožívuje a v které se reviduje ve společenství s Kristem a ve světle Ducha vlastní situace ve srovnání s prorockým poselstvím svatého Dominika, studiem, modlitbou, kázáním:

studiem – větším vnikáním do Božího slova;

modlitbou – bezprostřednějším spojením s Kristem;

kázáním – v němž si osvojujeme hodnoty, které pak máme sdělovat jiným.

Zkrátka Eucharistie je hlavní chvílí k umocnění naší rozmluvy s Bohem, abychom pak mohli mluvit o Bohu lidem, jak to chtěl svatý Dominik.

SHROMÁŽDĚNÍ DOMINIKÁNŮ A BIŘMOVANÝCH

Kristus *plný Ducha svatého* nás chtěl mít *připodobněné* k sobě také proto, aby se jeho Duch stal skrytým oživovatelem a neviditelným režisérem našeho slavení jeho velikonočního tajemství, Eucharistie.

Skutečně, je to Duch, který nás zve, volá nás jménem jednoho po druhém, aby nás zapojil do shromáždění, a je to shromáždění dominikánů a biřmovaných.

Zve nás, abychom měli činný podíl za jeho osvěcujícího vedení na Pánových Velikonocích ne jako diváci, ale jako činitelé, kteří mají účast na kněžství Krista a církve. Protože mše svatá je právě tímto, velikonočním návratem Krista mezi jeho učedníky, jimiž jsme my; návratem do jeho Večeřadla, kterým je naše bratrstvo/večeřadlo.

CÍRKEVNÍ KOMUNITA HŘÍŠNÍKŮ

Je to první setkání s liturgií a s námi samými na úrovni komunitní a osobní: jsme církev, a proto komunita hříšníků. První podmínka, abychom se stali co nejvíce možno méně nehodnými, je rychlá revize života, upřímná lítost...

SLAVENÍ SLOVA

Je to příležitost, jak uvést ve skutek první bod programu svatého Dominika, studium: Duch osvěcoval proroky a svatopisce, nyní osvěcuje také nás, abychom jim porozuměli.

Slovo Boží se vztahuje na podstatné situace života, společně všem: úmluva Boha s člověkem, život a smrt, láska a nenávisť, dobro a zlo, eschatologický smysl života, atd ...

To znamená, že i slavení slova je chvílí důležitou: přechod Ducha, dobra světla, dobra pravdy: Pravdy o Bohu a pravdy o člověku, nebo lépe, pravdy o člověku v pravdě o Bohu; znamená také smysl života, který se týká našeho času dnes a naší věčnosti zítra, stále. Avšak mezi dvěma póly, časem a věčností, póly krajními a nevyhnutelnými, je ponaučení o tom, co prožíváme dnes: hřích a milost, dobro a zlo, my a jiní, přátelé a nepřátelé. Slovo Boží má úkol osvěcovat nás, povzbuzovat nás, posilovat nás, vzbuzovat naši důvěru a naši naději v této době mezi dvěma póly.

Slovo Boží má také úkol zjevovat nám Boží milosrdenství. Je to také oslava tohoto milosrdenství. Dominikánské bratrstvo je jako každá jiná dominikánská komunita povoláním, *domem milosrdenství*, a má jím být také proto, že to chtěl svatý Dominik, apoštol milosrdenství.

Slavení slova je první silnou etapou života dominikánského bratrstva, která nás shromáždí okolo Pánova oltáře, abychom slavili jeho Velikonoce.

To vše vyžaduje pozorné naslouchání: Duch nás vede k úvahám, vnuká nám vnitřní slova, která se pak mají vtělovat do každodenního života každého z nás a všech: aby se shodovala slova vnitřního člověka se slovy člověka vnějšího jednotně a důsledně. To je úkol, který čeká každého a všechny.

Slovo si tedy má udělat zkušenost v rozumu i v srdci zároveň: dominikánští laici, určení k tomu, aby se stali apoštoly slova, mají slovo proniknout myslí i srdcem, protože pouze slovo, které vychází ze srdce, je možno sdělovat jinému srdci: rozum nestačí sám, nepronikne do jiného srdce.

OBĚTUJÍCÍ A OBĚŤ

Kristus představoval Ducha jako *Oheň*: při obětování Duch prochází jako Oheň nad oběťmi i nad obětujícími: ničí a očišťuje, osvětluje a zahřívá, odstraňuje z obětí a ze srdce obětujících všechno porušitelné a hmotné, které tam najde, aby učinil oběti a obětující schopnými přijmout Pánovo Tělo a Pánovu Krev.

Chléb a víno jsou také znamením a symbolem našeho darování a také znamením a symbolem oběti Kristovy: tedy spolu s oběťmi jsme i my od Ducha povoláni, abychom se nechali proměnit v oběť Kristovu.

VELIKONOČNÍ SETKÁNÍ S KRISTEM ZEMŘELÝM A ZMRTVÝCHVSTALÝM

Když kněz pronáší slova Poslední večeře – *Toto je moje Tělo, toto je má Krev* – obnovuje se v jistém smyslu pomazání Ducha svatého na obětech a na Kristu.

Kristus mysticky zemřelý přichází jako znovu oživený od Ducha svatého, jak se to stává v hrobu. Ziskává nový způsob života: Kristus vzkříšený působením Ducha svatého (Tělo oslavené).

Tak díky zásahu Ducha svatého Kristus se vrací pod Eucharistickými způsoby, vrací se mezi své učedníky, kterými jsme my; vrací se do svého Večeřadla, kterým je naše dominikánské eucharistické shromáždění, jako do každého jiného shromáždění, jak do všech shromáždění, které tvoří univerzální církev.

Kristus mysticky a tajemně znovu přijímá své Lidství *oslavené* působením Ducha svatého, a Eucharistie se stává obnovením, prodloužením Vtělení.

Když Kristus přichází k nám ve *svatém přijímání*, nalézá nás připravené nebo by nás měl najít připravené od Ducha svatého; potom se opravdu uskutečňuje naše společenství s Kristem, naše důvěrné přátelství s Kristem (koinonia): *jedno srdce*

a jedna duše, komunita. To naznačoval výjev, který namaloval bl. Angelico. Chtěl zobrazit Krista, který večeří s dominikánskou komunitou.

Eucharistické přijímání je tedy zmrtvýchvstalý Kristus, který se vrací mezi své, a těmito jeho učedníky jsme my; do svého Večeřadla, a tímto večeřadlem je naše dominikánské shromáždění, s kterým chtěl obnovit své Velikonoce. Každé naše eucharistické přijímání je radostným velikonočním ránem jako pro Marii z Magdaly. Na dominikánskou komunitu vyznačuje Kristova velikonoční radost. Každé naše eucharistické přijímání je radostným velikonočním setkáním jako pro apoštoly ve Večeřadle, a velikonoční radost a pokoj se rozlévá i na dominikánskou komunitu.

Každé naše eucharistické přijímání je nečekaným zjevením Krista zmrtvýchvstalého, jako pro učedníky z Emauz, a nechává v nás naději, že se Kristus nečekaně ukáže i při našem umírání.

KRISTUS ZMRTVÝCHVSTALÝ OBNOVUJE LETNICE A BIŘMOVÁNÍ

Po zmrtvýchvstání Ježíš uděloval učedníkům svého Ducha.

V eucharistickém přijímání přijímáme Ježíše zmrtvýchvstalého; nuže, protože slíbil, že *pošle* Ducha svatého všem, a proto i nám, opakuje ve svém Večeřadle dnes své velikonoční gesto z Večeřadla včerejšího.

Přijměte Ducha svatého! (Jn 20,22)

Ježíš nás tedy v Eucharistii *křtí* ve svém Duchu tím, že obnovuje na celém liturgickém shromáždění, svém Večeřadlu dnešním, letnice, a u jednotlivců opakuje biřmování, seslání Ducha svatého; a proto na celou církev, eucharistickou komunitu Krista zmrtvýchvstalého:

Síla Ducha svatého, kterého jsi nám udělil v těchto svátostech, ať v nás zůstane a promění celý náš život (32. neděle v mezidobí).

Ať se v nás rozhoří oheň Ducha svatého, kterého jsi vyhlásil na apoštoly v den letnic (Hod Boží svatodušní, mše svatá z vigilie).

Tak náš život podle Ducha, který začal křtem, umocnil se biřmováním, živí se, prohlubuje se a posiluje se v eucharistickém přijímání v tom smyslu, že zmrtvýchvstalý Ježíš dává v nás vzrůstat milosti Ducha svatého, zintenzivňuje jeho dynamickou přítomnost, rozdává jeho dary.

Tak se nám projevuje skrze Eucharistii i praktická a každodenní stránka svátosti biřmování: Duch svatý nás připravil na setkání s Eucharistickým Kristem: Ježíšem zemřelým a zmrtvýchvstalým, a opět ve svatém přijímání v nás umocňuje přítomnost a působení svého svatého Ducha, aby se nás on opět chopil s větší

silou a vedl nás vnitřně v tom, co nás po mši svaté očekává, to znamená při vykonávání našeho prorockého poslání.

Kromě toho Eucharistický Kristus a jeho Duch z nás udělali svou komunitu, své Večeřadlo: každá komunita tedy vychází z Eucharistie, *jedno srdce a jedna duše*, aby se stala komunitou prorockou a misionářskou ve světě jako celá církev. I dominikánští laici tvoří komunitu s Eucharistickým Kristem a s jeho Duchem pro Otce, aby ze sebe vytvořili za vedení Ducha ve jménu Krista komunitu prorockou a misionářskou.

SYNTÉZA

1. LITURGIE SLOVA: *Duch svatý připravuje velikonoční shromáždění:*

– *Duch svatý nás vede k porozumění Slovu.*

2. LITURGIE EUCHARISTICKÁ: *Duch svatý nás vede k setkání s velikonočním Kristem:*

– *vzývání Ducha svatého se zřetelem na svaté přijímání:*

OBĚTOVÁNÍ:

a) *Duch svatý připravuje oběti pro proměňování*

b) *Duch svatý připravuje obětující*

– *Duch svatý znovu uskutečňuje Kristovu přítomnost:*

PROMĚŇOVÁNÍ:

a) *proměnění chleba a vína*

b) *pomazání Duchem v Kristu*

– *Vzývání Ducha svatého se zřetelem na svaté přijímání:*

a) *Duch svatý nás připravuje na velikonoční setkání s Kristem*

b) *Disponovatelní pro působení Ducha svatého*

– *Velikonoční setkání s Kristem: PŘIJÍMÁNÍ:*

a) *Ježíš zmrtvýchvstalý, „Pomazaný Ducha svatého“ v nás a mezi námi jako mezi učedníky v den Velikonoc*

b) *Zmrtvýchvstalý Eucharistický Ježíš opakuje gesto z večeřadla pro učedníky: pro shromáždění letnice a pro jednotlivce biřmování*

– *Eucharistie, svátost obnovy a služby:*

a) *Eucharistie, svátost obnovy*

b) *Eucharistie, svátost služby a svědectví*

pokračování příště; přeložila S. M. Zdislava Černá OP

Ó všemohoucí Bože, ty všechno víš, nemáš začátku ani konce, tys dárci a ochránce ctnosti! Rač mne postavit na pevný základ víry a chránit neproniknutelným štítem naděje, ozdob mě též svatebním rouchem lásky. Dej mi poddanost tobě skrze spravedlnost, dej mi unikat opatrností nástrahám ďábelským, mírností držet střed, ve statečnosti trpělivě snášet protivenství. Dej, abych pokorně hledal u majících dobro, kterého nemám; abych pravdivě vyznával zlo viny, jež jsem učinil; abych s klidnou duší snášel zlo trestu na mne uvaleného; abych nezáviděl bližnímu dobro; abych vždycky vzdával díky za tvé dary; abych vždy zachoval ukázněnost v šatu, chůzi a pohybu; abych zdržoval jazyk od planého mluvení, nohám odpíral potulky; očím abych zabránil v těkavosti, uši abych zavíral novinkám; abych pokorně sklonil tvář a mysl pozdvihoval k nebi; abych pohrdal pomíjejícím, toužil toliko po tobě; abych krotil tělo, zachovával čisté svědomí; abych ctil svaté, tebe náležitě chválil; abych v dobrém prospíval a dobré skutky dokončil svatou smrtí. Pane, zasad' do mne ctnosti, abych v božských povinnostech byl oddaný, v lidských prozřetelný, svého těla bych neušetril břemen. Pane, dej mi vřelou lítost, ryzí vyznání, dokonalé zadostiučinění. Rač nitro mé uspořádat k dobrému životu, abych činil, co se sluší a co mi přináší zásluhy a ostatním bližním dobrý příklad. Dej mi, abych nikdy nemoudře nedychtil po tom, co bude, ani s nechutí neliknavěl v tom, co jest, aby nenastala předčasná nedočkavost začátku nebo opouštění započatého před dokonáním. Amen.

sv. Tomáš Akvinský

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6, ☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bílý Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Slavomíra Měščíková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-online.cz

Konvent sester dominikánek

Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Komenského 4
412 01 Litoměřice
☎ 416 737 960

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIKA

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Praskolesy
čp. 33, 267 54 Praskolesy
☎ 311 510 682, ☎ 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíčově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ oplibp@volny.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Krysztofiak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329
✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
http://misie.op.cz/, jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329 (sekretář)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ měsíčníku OPusculum

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNINA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongregace sester dominikánek (sprav. Martin Rosenbaum)

rozjimavesestry.op.cz – Rozj. sestry sv. Dom. (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva v Pražském klášteře (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň (spravuje fr. Cyprián Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz

Milá dominikánská rodino,

*ať tobě v nadcházejícím roce 2004
Hospodin požehná a ochraňuje tě!
Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou
tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin
obrátil k tobě svou tvář a dopřeje ti
pokoje! (srv. Nm 6, 24-26)*

redakce